

Αριθμός απόφασης: 216 / 2025

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής στο πρώην Ειρηνοδικείο
Πρέβεζας: 67/13.09.2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Τακτική διαδικασία

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Πάρεδρο
Πρωτοδικών, που ορίστηκε από τον Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο Πρέβεζας
Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Μαρτίου 2025,
για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την
επωνυμία «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών
Δικαιωμάτων Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ Αστικός Συνεταιρισμός Περιορισμένης
Ευθύνης» και τον διακριτικό τίτλο «Αυτοδιαχείριση», με Α.Φ.Μ.
999538617/Δ.Ο.Υ Αμαρουσίου Αττικής, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής
στην οδό Χ. Σαμπάγ και Σ. Χουρί στον αριθμό 3 και εκπροσωπείται νόμιμα,
το οποίο δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της
υπόθεσης από το οικείο πινάκιο, αλλά προκατέθεσε νομότυπα και
εμπρόθεσμα προτάσεις στις 13.01.2025 και ώρα 09.52 π.μ., ήτοι πριν τη
δωδέκατη ώρα της 90^{ης} ημέρας από τη λήξη της προθεσμίας για την
επίδοση της αγωγής (άρθρο 237 παρ. 1 και 4 ΚΠολΔ), δια της δικηγόρου
(Α.Μ. Δ.Σ.), η οποία είχε
πληρεξουσιότητα προς τούτο δυνάμει του από 07.01.2025 ιδιωτικού
εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας (μεταπληρεξουσιότητας) κατά τους
όρους του άρθρου 96 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το από 17.10.2022
απόσπασμα πρακτικών συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου του
ενάγοντος, προκατέβαλε, δε, τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο
61 παρ. 1 και 2 του ν. 4194/2013 (ίδετε το υπ' αριθμ. Β40272/07.01.2025
γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στο [] όπως νόμιμα εκπροσωπείται και η οποία έχει τη διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας του καφέ / μπαρ με το διακριτικό τίτλο [] που λειτουργεί στην ίδια διεύθυνση, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο, ούτε προκατέθεσε προτάσεις.

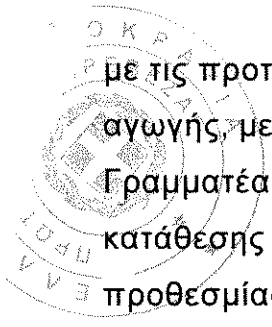
Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 06.08.2024 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρώην Ειρηνοδικείου Πρέβεζας με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 67/13.09.2024. Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 14 παρ. 4 εδ. α' του ν. 5108/2024, λόγω της κατάργησης του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας από 16.09.2024, η υπόθεση μεταφέρθηκε στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας. Μετά το πέρας των νόμιμων προθεσμιών των παρ. 1, 2 και 6 του άρθρου 237 ΚΠολΔ και το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, με την υπ' αριθ. 102/11.02.2025 πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Πρέβεζας ορίστηκε ο δικαστής για την εκδίκαση της υπόθεσης και ως ημέρα συζήτησης στο ακροατήριο η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και η αγωγή εγγράφηκε στο πινάκιο, της εγγραφής της εκεί ισχύουσας ως κλήτευση των διαδίκων (άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ).

Κατά την ημέρα συζήτησης της υπόθεσης, οπότε εκφωνήθηκε κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω και η υπόθεση συζητήθηκε χωρίς την παρουσία αυτών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους (άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ).

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ι. Από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει ότι η εναγόμενη δεν προκατέθεσε προτάσεις και πρέπει να ερευνηθεί εάν η αγωγή επιδόθηκε σε αυτήν νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρο 271 παρ. 1 ΚΠολΔ). Από την υπ' αριθ. 6.792Γ'/16.09.2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ιωαννίνων με έδρα στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας που επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον

με τις προτάσεις του, αποδεικνύεται ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με την υπ' αριθ. 67/13.09.2024 έκθεση κατάθεσης δικογράφου της Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας και ορισμού προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων εντός ενενήντα (90) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση, επιδόθηκε στην εναγόμενη νόμιμα και εμπρόθεσμα, και συγκεκριμένα στις 16.09.2024, ήτοι εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, με παράδοση του εγγράφου στον νόμιμο εκπρόσωπό της, (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 124 παρ. 2, 126 παρ. 1 περ. γ', 215 παρ. 2 και 237 ΚΠολΔ). Συνεπώς, η εναγόμενη, δεδομένης της μη κατάθεσης προτάσεων εκ μέρους της καίτοι κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 2 εδ. α' ΚΠολΔ).

Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2121/1993 " οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού του δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα)". Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό – τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Κατά τη διάταξη του άρθρου 54 παρ. 1 και 3 του ίδιου νόμου, οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται, είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας. Εξάλλου, κατά την διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 και 3 του ίδιου νόμου, τεκμαίρεται ότι, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των πνευματικών δημιουργών και όλων των έργων, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι

σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με βάση τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στην διευκόλυνση της απόδειξης, εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτο δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για την δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία, από το προϊσχύον δίκαιο, ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενών δικαιωμάτων (Θ. Μαρίνου "Πνευματική ιδιοκτησία" εκδ. β, σελ.275 και 276). Περαιτέρω, από την ως άνω διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σ' αυτήν φράση «όλων των έργων για τα οποία δηλώνουν εγγράφως, ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα», δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, ότι ο νόμος απαιτεί, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο της όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) πνευματικής ιδιοκτησίας που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβασθεί οι σχετικές εξουσίες, καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι, ή των επί μέρους στοιχείων και λεπτομερειών των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό, ότι το εισαγόμενο από την διάταξη αυτή, μαχητό τεκμήριο, λειτουργεί όχι μόνο αποδεικτικά, αλλά και νομιμοποιητικά και, επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο της, ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων πνευματικών δημιουργών (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και, το πολύ, η

δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης, ούτε της διευκρίνισης της επί μέρους σχέσης που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου β' του άρθρου 55 του ν. 2121/1993, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν δικαστικώς ή εξωδίκως στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους, ημεδαπού ή αλλοδαπούς (ΕφΘεσ 929/2010 Αρμ. 2011/752, ΕφΘεσ 2187/2008 ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 4172/2008, ΔΕΕ 2009/190, ΕφΠατρ 1082/2008 αδημ. Εφαθ 6354/2004, ΔΕΕ 2005/425).

Περαιτέρω, με το Ν.4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20-07-2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα Ν.2121/1993, ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20-03-2014) και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος

πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση, β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39..... Επιπλέον, το άρθρο 6 του ως άνω νόμου καθορίζει τα εξής: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν.2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο Ν.2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν

το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν.2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, στο άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια: « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από

τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικείμενων προστασίας τους». Επιπλέον, το άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζει: «1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος - μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος, ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικείμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. Στο δε άρθρο 23 προβλέπεται: «2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως

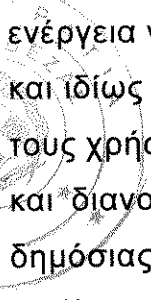
και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον Ο.Π.Ι., αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον Ο.Π.Ι. και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του Ο.Π.Ι. (ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΚαστορ 48/2018 Α' δημοσίευση στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993: «Όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος». Με τη διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, σε ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας, παράνομη δηλαδή συμπεριφορά. Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης,

ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Ειδικότερα, το άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη καταλείπει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν. 2121/1993. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που διενήργησε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (ΑΠ 484/2020, ΑΠ 1420/2019 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993, αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου, αξίωση που επιτρέπεται να σωρευθεί επικουρικά με την κατά την παράγραφο 2 αξίωση αποζημίωσης και για την περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής (ΑΠ 1215/2019, ΜονΕφΠατρ 197/2023 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή του, κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου της και κατόπιν παραδεκτής διόρθωσης της με τις προτάσεις του ενάγοντος αναφορικά με την ημερομηνία που έλαβαν χώρα οι κάτωθι αναφερόμενες έκτακτες εμφανίσεις (άρθρο 224 εδ. β ΚΠολΔ), το ενάγον εκθέτει ότι είναι νόμιμα συστημένος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, που είναι πνευματικοί δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί και κληρονόμοι αυτών, καθώς και εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και εν γένει σχετικοί δικαιούχοι, με αρμοδιότητες, μεταξύ άλλων, να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα και τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δικαιούχους αμοιβή, να εισπράττει τις αμοιβές από τους χρήστες για τις εκ μέρους τους χρήσεις των έργων, να προβαίνει σε κάθε εξώδικη ή δικαστική ή διοικητική

ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δημιουργών και εν γένει δικαιούχων και ιδίως να εγείρει αγωγές, να ασκεί ένδικα μέσα κ.λπ., να λαμβάνει από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και διανομή των εισπραττόμενων ποσών, να ενεργεί με σύμπραξη της δημόσιας αρχής τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα δημόσιας εκτέλεσης για να διαπιστώνει εάν προσβάλλονται τα δικαιώματα των δημιουργών που εκπροσωπεί, να ενεργεί, δικαστικά ή εξώδικα, στο δικό του όνομα, καθώς και να ασκεί όλα τα δικαιώματα που του έχουν μεταβιβαστεί από τους δικαιούχους ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από άλλη συμβατική συμφωνία. Ότι, επιπλέον, το ενάγον έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης που έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ομόλογους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, με τις οποίες του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των περιουσιακών πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης των έργων αυτών στο κοινό, κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που υπάρχουν για τους Έλληνες δικαιούχους. Ότι για την υλοποίηση του σκοπού αυτού έχει συνάψει, αφενός συμβάσεις εκχώρησης με τους Έλληνες πνευματικούς δημιουργούς και αφετέρου συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, δυνάμει των οποίων το σύνολο σχεδόν των Ελλήνων και αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών (μουσικοσυνθέτες και στιχουργοί) έχουν εκχωρήσει έναντι αμοιβής στο ενάγον το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα εκμετάλλευσης, επί του συνόλου των έργων των μελών τους, όπως αναφέρονται στο αγωγικό δικόγραφο. Ότι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτό δικαιούχων, και δη για την με οποιονδήποτε τρόπο δημόσια εκτέλεσή τους, χορηγεί άδειες στους

ενδιαφερομένους έναντι αμοιβής, το ύψος της οποίας περιέχεται στο κοινοποιημένο στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) και αναρτηθέν στην επίσημη ιστοσελίδα του, αμοιολόγιο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 23 παρ. 2 του Ν. 4481/2017. Περαιτέρω, εκθέτει ότι ουδείς τρίτος έχει εκφράσει αντιρρήσεις κατά του αναρτηθέντος αμοιολογίου. Ότι η εναγόμενη έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση καθώς και τη κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας της επιχείρησης καφέ-μπαρ με τον διακριτικό τίτλο _____ που εδρεύει στο

_____ και η οποία έχει εξάμηνη εποχική λειτουργία και εμβαδόν 300 τ.μ. Ότι η εναγόμενη, στο πλαίσιο λειτουργίας της επιχείρησής της, εκτελεί δημόσια, από 01.04.2022 τουλάχιστον, συστηματικά και επί καθημερινής βάσης δια των νομίμων εκπροσώπων, διευθυντών, υπαλλήλων και εν γένει προστηθέντων της, μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του, προσφέροντας μουσική στους πελάτες για την ψυχαγωγία τους, με χρήση απλών μηχανικών μέσων χωρίς disc jockey (ντισκ τζόκεϊ), ενώ παράλληλα πραγματοποιεί έκτακτες ημερήσιες εκδηλώσεις, όπως εμφανίσεις καλλιτεχνών ζωντανά, play back (πλέι μπακ), unplugged (ανπλανγντ), εμφανίσεις με χωρίς disc jockey (ντισκ τζόκεϊ) . Ειδικότερα, αναφέρει ότι πραγματοποίησε έκτακτες εμφανίσεις στις 13.08.2022 και στις 19.08.2022, όπως παραδεκτά διόρθωσε με τις προτάσεις από το εσφαλμένο και εκ παραδρομής αναγραφέν στο αγωγικό δικόγραφο 13.08.2023 και 19.08.2023 αντίστοιχα. Ότι η προρρηθείσα δημόσια εκτέλεση και αναπαραγωγή του μουσικού ρεπερτορίου λαμβάνει χώρα άνευ της εκ του νόμου απαιτούμενης έγγραφης άδειας του ενάγοντος. Ότι, σε δειγματοληπτικούς ελέγχους που διεξήχθησαν στις 27.04.2023 και περί ώρα 14:55 μ.μ. και 15:30 μ.μ. και στις 12.08.2023 και περί ώρα 15:40 μ.μ και 16:00 μ.μ. διαπιστώθηκε ότι η εναγόμενη εκτελούσε δημόσια, χωρίς άδεια, στην επιχείρησή της τα δειγματοληπτικά αναφερόμενα στο δικόγραφο μουσικά έργα, τα οποία έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από εκείνη. Ότι, τόσο πριν όσο και μετά τους ελέγχους αυτούς, όχλησε την εναγόμενη επανειλημμένως προκειμένου να την ενημερώσει για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης και καταβολής της οφειλόμενης για την επίδικη χρήση (2022 και 2023) των

μουσικών έργων αμοιβής και συγκεκριμένα ότι της απέστειλε τις από 21.06.2023, 15.02.2023, 16.03.2023 και 09.05.2023 επιστολές του Διευθυντή του Τμήματος Δημόσιας Εκτέλεσης, κυρίου Γκικόκα. Ότι παρέδωσε στην εναγόμενη το υπ' αριθ. 50791/27.04.2023 Απογραφικό – Ενημερωτικό Δελτίο δια του εξουσιοδοτημένου συνεργάτη του που επισκέφθηκε το κατάστημα εκείνης και ότι της απέστειλε την από 15.05.2023 επιστολή του Νομικού Τμήματος του, με την οποία την καλούσε να τακτοποιήσει τις οφειλές της, επιφυλασσόμενο για τα νόμιμα. Ότι η εναγόμενη ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του, συνεχίζοντας μέχρι και σήμερα την εν γνώσει της παράνομη, υπαίτια και άνευ αδείας δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από τον ίδιο μουσικών έργων καθ' όλη τη διάρκεια του επίδικου χρονικού διαστήματος, παρά και την αποστολή της από 12.07.2024 επιστολής του Διευθυντή του Τμήματος Δημόσιας Εκτέλεσης κυρίου Γκικόκα. Ότι η ανωτέρω εξακολουθητική παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγόμενης συνιστά προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος εκμετάλλευσης του ρεπερτορίου που διαχειρίζεται και προστατεύει, εξαιτίας της οποίας έχει υποστεί περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη. Ότι, για την αποκατάσταση της ζημίας του, η εναγόμενη υποχρεούται σε αποζημίωσή του, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια, ήτοι εν προκειμένω της αμοιβής που θα κατέβαλε βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου εάν είχε λάβει την άδεια του για τη χρήση και την εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου. Ότι, ειδικότερα, για τις επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος όπως αυτή της εναγόμενης, που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση απλών μηχανικών μέσων και έχουν επιφάνεια 201-300 τ.μ., το ως άνω αμοιβολογίο του (κατηγορία Α03) ορίζει ως αμοιβή για το έτος 2022 126 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% και για το έτος 2023 128 Ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 24% και συνεπώς, η αμοιβή που όφειλε να καταβάλει η εναγόμενη για το έτος 2022 για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής με τη χρήση απλών μηχανικών μέσων ανέρχεται στο ποσό των (126,00 ευρώ Χ 6 μήνες = 756 ευρώ + Φ.Π.Α.

24% ποσού 181,44 ευρώ = 937,44 Ευρώ) και για τις δύο έκτακτες εμφανίσεις στις 13.08.2022 και 19.08.2022 το ποσό των 143 Ευρώ $\times 2 = 286$ Ευρώ + Φ.Π.Α. 24% ποσού 68,64 Ευρώ = 354,64 Ευρώ, ήτοι συνολικά για το έτος 2022 το ποσό των 1.292,08 Ευρώ και για το έτος 2023, η αμοιβή για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής με τη χρήση απλών μηχανικών μέσων ανέρχεται στο ποσό 128 Ευρώ μηνιαίως $\times 6$ μήνες = 768 Ευρώ + Φ.Π.Α. 24% ποσού 184,32 Ευρώ, ήτοι συνολικά για το έτος 2023 το ποσό των 952,32 Ευρώ. Επομένως, για τα έτη 2022 και 2023 η εναγόμενη οφείλει ως αμοιβή το ποσό των 2.244,4 Ευρώ και σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 65 παρ. 2 του Νόμου 2121/1993 οφείλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της αμοιβής, ήτοι το ποσό των 4.488,80 Ευρώ ($2.244,4 \times 2$). Ότι από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγόμενης προσβλήθηκε η πίστη, η υπόληψη, η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και έχει υποστεί ηθική βλάβη, που τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με τη ζημία που έχει υποστεί. Ότι, για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης του, δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, ανερχόμενης, ενόψει των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η προσβολή, στο ποσό των 3.000 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 720,00 ευρώ, ήτοι συνολικά 3.720 ευρώ. Ότι, επικουρικά, από την άνευ καταβολής ανταλλάγματος χρήση του μουσικού ρεπερτορίου του, η εναγόμενη κατέστη αδικαιολόγητα πλουσιότερη σε βάρος της περιουσίας του και χωρίς νόμιμη αιτία κατά το ποσό των 2.244,4 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων που θα του έχει καταβάλει, εάν είχε ζητήσει προηγουμένως την έγγραφη άδειά του για δημόσια εκτέλεση μουσικής στην επιχείρησή του κατά τα έτη 2022 και 2023 και ότι ο πλουτισμός σώζεται μέχρι σήμερα στην περιουσία του. Με βάση το ιστορικό αυτό, το ενάγον ζητά: 1) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 8.208,80 Ευρώ, εκ του οποίου ποσό 4.508,8 Ευρώ ως αποζημίωση κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 και ποσό 3.720 Ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, και το μεν κονδύλιο της αποζημίωσης με το νόμιμο τόκο: για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2022, από 01.04.2022 και για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2023 από 01.01.2023

άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, το δε κονδύλιο της χρηματικής ικανοποίησης για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, και άπαντα τα ανωτέρω κονδύλια μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, πλην του ποσού Φ.Π.Α. που αντιστοιχεί σε έκαστο εκ των ανωτέρω κονδυλίων, το οποίο ζητείται με το νόμιμο τόκο από την επομένη της ημερομηνίας έκδοσης του φορολογικού στοιχείου-τιμολογίου για την είσπραξη των ποσών που θα επιδικαστούν και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Επικουρικά, σε περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής, ζητά να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει, με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, το ποσό των 2.244,4 Ευρώ, με το νόμιμο τόκο: για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2022, από 01.04.2022 και για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2023, από 01.01.2023, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, πλην του ποσού Φ.Π.Α. που αντιστοιχεί σε έκαστο εκ των ανωτέρω κονδυλίων, το οποίο ζητείται με το νόμιμο τόκο από την επομένη της ημερομηνίας έκδοσης του φορολογικού στοιχείου-τιμολογίου για την είσπραξη των ποσών που θα επιδικαστούν και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. 2) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και 3) να καταδικαστεί η εναγόμενη στα δικαστικά του έξοδα, συνολικού ποσού 600 Ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% (με την έκδοση του σχετικού τιμολογίου), σύμφωνα με τον υποβληθέντα με τις προτάσεις του κατάλογο εξόδων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή, που ασκήθηκε με επίδοσή της στην εναγόμενη εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, κατ' άρθρα 215 παρ. 2 και 237 ΚΠολΔ (ίδετε την υπ' αριθ. 6.792Γ'/16.09.2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ιωαννίνων με έδρα στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας Γεώργιου Ευθυμίου, που επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον με τις προτάσεις του), αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 14 και 22 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 παρ. 1, 6 παρ. 1 περ. μβ', 14 παρ. 4 και 76 παρ. 2 του ν. 5108/2024) για να συζητηθεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, το ενάγον

κατέβαλε το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (ίδετε το υπ' αριθ. 749298196955 0616 0008 e-παράβολο και την από 07.01.2025 απόδειξη πληρωμής της Alpha Bank, που επικαλείται και προσκομίζει με τις προτάσεις του). Επιπλέον, για το παραδεκτό της συζήτησης, το ενάγον κατέθεσε με τις προτάσεις του το από 10.06.2024 έγγραφο ενημέρωσής του για τη δυνατότητα υπαγωγής της διαφοράς στη διαμεσολάβηση, υπογεγραμμένο από τον νόμιμο εκπρόσωπό του και από την πληρεξούσια δικηγόρο του (άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 4640/2019). Εξάλλου η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330, 340, 345, 346, 904, 914, 932 ΑΚ, 1, 2, 3, 6, 12, 13, 14, 63B, 65 παρ. 2 και 3, 66 του ν. 2121/1993, 2, 3, 6, 7, 11, 12, 15, 22, 23 του ν. 4481/2017 και 68, 176, 190, 907 και 908 ΚΠολΔ. Μη νόμιμο κρίνεται το αίτημα για την καταβολή τόκων από 01.04.2022 για το έτος 2022 και από 01.01.2023 για το έτος 2023 διότι το ενάγον δεν επικαλείται ότι έχει προηγηθεί όχληση της εναγόμενης για την καταβολή των αιτούμενων με την αγωγή κονδυλίων, ούτε, άλλωστε, συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους. Επομένως, το αίτημα για την καταβολή τόκων είναι νόμιμο μόνο για τον χρόνο μετά την επίδοση της αγωγής. Επιπλέον, μη νόμιμο κρίνεται το αίτημα για την επιδίκαση Φ.Π.Α. 24% επί των αιτούμενων, κυρίως και επικουρικά, κονδυλίων και επί της αιτούμενης δικαστικής δαπάνης. Ειδικότερα, αντικείμενο της αξίωσης κατά την κύρια βάση της αγωγής δεν είναι η αμοιβή για την παραχώρηση άδειας χρήσης από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων των προστατευόμενων από αυτόν έργων σε χρήστη δυνάμει σχετικής σύμβασης, η οποία πράγματι επιβαρύνεται με Φ.Π.Α., καθόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσίας έναντι οικονομικού ανταλλάγματος δυνάμει ορισμένης έννομης σχέσης, δηλαδή από επαχθή αιτία κατά τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 8 του ν. 2859/2000 [και ήδη άρθρα 1, 2 και 11 αντίστοιχα του ν. 5144/2024 (ΦΕΚ Α' 162/11-10-2024), με το άρθρο 71 παρ. 5 του οποίου καταργήθηκε ο ν. 2859/2000], αλλά η αποζημίωση για την παράνομη εκμετάλλευση έργων πνευματικής ιδιοκτησίας λόγω έλλειψης σχετικής άδειας, για τον υπολογισμό του ελάχιστου ορίου της οποίας η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή τίθεται κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του

ν. 2121/1993 διαζευκτικά με την νόμιμη αμοιβή ως βάση αναφοράς, νοούμενης ως τέτοιας της αξίας της, χωρίς Φ.Π.Α., προϋπόθεση για την επιβολή του οποίου κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις του ν. 2859/2000 (και ήδη του ν. 5144/2024) αποτελεί η συναλλαγή μεταξύ των μερών, που, στην προκείμενη περίπτωση, προδήλως απουσιάζει (πρβλ. ΜονΠρΚαστορ 153/2024 δημ. στην ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι.). Ομοίως, η συναλλαγή απουσιάζει και στη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Το ίδιο ισχύει και για την αξίωση κατά την επικουρική βάση της, με αντικείμενο την απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού από την αυθαίρετη εκμετάλλευση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, που συνίσταται στην αξία της εν λόγω εκμετάλλευσης και κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή ισούται με την αμοιβή του αμοιβολογίου του ενάγοντος, αφού ούτε στην περίπτωση αυτή υφίσταται συναλλαγή μεταξύ των μερών. Κατόπιν αυτών, και κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

III. Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται ομολογία. Συνεπώς, εφόσον ο εναγόμενος ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο δικόγραφο, δεδομένου ότι θεωρούνται ως ομολογημένοι εκ μέρους του (άρθρα 271 παρ. 3 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, η εναγόμενη πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στο ενάγον, ως αποζημίωση κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, το ποσό των τριών χιλιάδων εξακοσίων είκοσι (3.620) Ευρώ (για το έτος 2022 126 Ευρώ x 6 μήνες = 756 + 143 Ευρώ x 2 για τις έκτακτες εμφανίσεις = 286 Ευρώ και για το έτος 2023 128 Ευρώ x 6 μήνες = 768 Ευρώ, ήτοι ποσό 1.810 Ευρώ x 2 = 3.620 Ευρώ). Πλην όμως, το ύψος της εύλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη το ενάγον από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό περιστατικό και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ομολογίας, διαμορφώνεται δε κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο, με βάση τα αναφερόμενα ως άνω ομολογημένα

πραγματικά περιστατικά και λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της προσβολής, το είδος της ζημίας του ενάγοντος, το μέσο με το οποίο τελέστηκε, την υπαιτιότητα της εναγομένης και της περιουσιακής και κοινωνικής κατάστασης των μερών, κρίνει ως εύλογο, για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του ενάγοντος, το ποσό των 300 Ευρώ που κρίνεται εύλογο και συνάδει προς την απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. αρχή της αναλογικότητας και το οποίο πρέπει να επιδικαστεί στο ενάγον με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Επομένως, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς την κύρια βάση της και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στο ενάγον το συνολικό ποσό των $3.620 + 300 = 3.920$ ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Περαιτέρω, το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, από την καθυστέρηση της εκτέλεσης της απόφασης δεν θα προξενηθεί σημαντική ζημιά στο ενάγον, ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο. Επίσης, λόγω της ερημοδικίας της εναγόμενης, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης από μέρους της ανακοπής ερημοδικίας (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 περ. β' ΚΠολΔ), ενώ, επιπλέον, η εναγόμενη, λόγω της εν μέρει ήττας της, πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος (άρθρα 176, 178, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 63B του ν. 2121/1993), σύμφωνα με όσα ορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό, και άνευ εκκαθάρισης του παρατιθέμενου στις προτάσεις του ενάγοντος πίνακα εξόδων, καθώς, σε περίπτωση εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων, το δικαστήριο δεν υποχρεούται να προβεί στην εκκαθάριση του πίνακα εξόδων (ΑΠ 1515/2007 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγόμενης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης εκ μέρους της εναγόμενης, στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

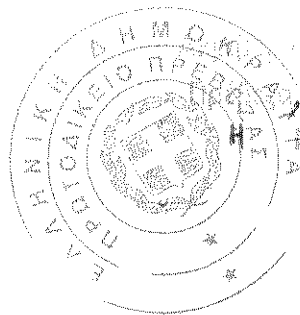
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των τριών χιλιάδων εννιακοσίων είκοσι (3.920) Ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στα διακόσια (200) Ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Πρέβεζα στις 02 Μαΐου 2025, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

7-1-2026

25